

III Klasse.

Engelsk Version

ved

Halvaarsesamen i 1885

af

Th. Rosenvinge.

Aff. K. 10, 52

Under den engelske Konge th.
fred den stores Regjering i det
niende Aarhundrede, spredte
Danskerne sig i stor Mængde
ud over hans Kongerige. De
dræbte en stor Mængde af
hans Soldater, og han blev
nådsaget til at skjule sig.
Han klædte sig ligesom en
Bonde, kaldte sig Egbert og
lod sig fæste af en Hyrde
til at vogte Kvæg. Om Af-
tenen plejede han at sidde
ved Ilden i Hytten og for-

talle Hyrden og hans Kone
om de danske. En Aften sat-
te Hyrdens Kone nogle Hav-
rekager paa Tiden (i Hylt-)
og bad Egbert passe dem.
Men da hun kom tilbage til
Stuen, fandt hun sine Ka-
ger brændte ganske sorte og
Edvard siddende i dybe
Tanker. "Du davne Tyr," skreg
hun, "du har brændt mine
Kager." "Du er rede nok til
at spise dem, naar de ere var-
me, men du kan ikke veride
dem." Alfred sagde, at han

var meget bedrøvet, men
intet kunde beralige Kvin-
dens Vrede. Snart efter det
te forlod Alfred Folkene.
En Aften kom Hyrden
ind og sagde til sin Kone,
at deres Karl Egbert hav-
de været ingen mindre end
Alfred, Englands Konge. "Kong
Alfred," skreg hans Kone, "og
jeg udskjældte ham for Kagerne,
han vil sikkert straffe mig!"
Men Kongen straffede hende
ikke, han fik sig sandsynligvis tilli-
gemed sine Adelsmænd en god Lat-

ter Derover.

14 Ke

Engelsk Version

vid

Halvaarsexamen i December
1885

E. Gjesing

11.90

Engelisk Version

I det niende Aarhundrede, under den engelske Konge, Alfred den stores Regjering udbrodte Danikerne sig i stort Antal over Alfreds Kongerige. De dræbte en stor Mængde af Kongens Soldater, og Alfred var nødt til at skjule sig. Han udklædte sig som en Bonde og fæstede sig ud til en Hyrde til at vogte Kvæg. Om Aftenen plejede han at sidde ved Ilden i Hytten og tale om Danskerne til Hyrden og hans Hustru. En Aften lagde Hyrdens Kone nogle Havrekager

ved Hlden og bad Eglbert om at passere paa England. „Kong Alfred!“ skreg hans Kone,
dem. Men da hun vendte tilbage til Væ, og jeg skyldte ham ud for Kægerne!“ Han
velst, fandt hun sine Kæger brændte vis sikkert! straffe mig!“ Men Kongen
helt sorte og Eglbert sidde i dybe Tanker. straffede hende ikke, han havde sandsyn,
„Din domne Tyr!“ raable hun. „Du har ligvis en god Latter over det med sine Adels
brændt mine Kæger!“ Du er nok rede til mænd.

at spise dem, naar de ere varme, men Du
kan ikke vende dem!“ Alfred sagde, at han
var meget bedrøvet, men intet vilde best.
lige Kvindens Vrede. Snart derefter for.
lod Alfred Folkene. En Aften kom Hlyr.
den ind og sagde til sin Kone, at deres
Mand Eglbert ikke havde været nogen
mindre Person end Alfred, Konge af

IV. Klasse

Engelsk Version

ved

Halvaarsexamen 1885

C. H. Christensen

Stk. 19.

Da Kong Alfred den store regjerede i England i det niende Aarhundrede, spredte de danske sig i stort Antal over Alfreds Kongerige. De dræbte Kongens Soldater, og Alfred selv var nødt til at skjule sig. Han klædte sig som en Bonde, kaldte sig Egbert og tog Hyrere som Hyrde til at vogte Kvæg. Om Aftenen plejede han at sidde ved Hytteilden og tale om de danske med Hyrden og hans Hustru. En Aften havde Hyrdens Hustru sat nogle Havrekager ved

Idem og bad Egbert om at Gje
med dem. Men da hun vendte til
bage til Værelset, fandt hun Ka-
gerne brændte helt sorte og Egbert
siddende i dybe Tanker. „Du domme
Fyr!“ raabte hun: „du har brændt
mine Kager!, du er rede nok til at
spise dem, naar de ere varme, men
du kan ikke vende dem!“ Intet
kunde damppe Konens Vrede, Alfra
sagde, at han var ^{meger} bedrøvet over det,
men intet kunde damppe Konens
Vrede. Det varede ikke længe, inden
Alfred forlod Folkene. En Aften
kom Kyrden ind til sin Kone og

sagde til sin Kone, at deres Mand
Egbert ikke havde været nogen
mindre Person, end Alfred Kongen
af England. „Kong Alfred!“ skreg
Konen: „og jeg skændte paa ham
for Kagerne!“ han vil sikkert straf-
fe mig. Men Kongen straffede
hende ikke, han fik sig sandsynlig-
vis en god Latter i sin Odelmodig-
hed.